

OMRVINKY

Žena

Ivona

Simona

Syn

Dcéra

Muž

Mama

Motto: Každý chlebík sa drobí.

I. PÁN VO SNE

Scéna: stôl s dlhým obrusom, štyri stoličky, lampa nad stolom, kuchynský dres a chladnička. Žena sedí za stolom. Chystá sa piecť. Na stole má rôzne náradie na pečenie.

Žena: včera sa mi snívalo s otcom
ahoj pán je doma šepkám ledva
tak sme ho volali s mamou tajne

prvýkrát sa mi s ním snívalo
roky čo odišiel ja ja nedokážem povedať že...
bože to je také hrozné povedať že... akoby tá veta

Žena: (rozpačite sa usmieva)
Božemôj, už zase začínam. Znovu to isté.
Zase a tisíckrát odznova. Dobre! Alebo zle?

Pozrie sa pod stôl, spod stola vyjde Ivona a Simona. Ivona je tehotná. Sadnú si k žene.

Ivona: Akoby tá veta že umrel, potvrdila fakt, že umrel?

Žena: Pre mňa nexxrel. Asi.

Simona: Už si dost veľká, aby si vedela, že sa netreba v ničom vrtať.
(na I) Povedz jej to! Čo je v tme, nech ostane v tme. (kýva) Pápá!

Žena: Som rada, že ste tu, kôrky...

Ivona: (na S) Pst, neruš ju.
Mám rada správy, čo pochádzajú z jej hlavy. (chytí sa za bruško)
Budem ich rozprávať deťom ako rozprávky.

Simona: Úbohé deti!

Ivona. Niektoré jej správy sú také malicherné, že nemajú žiadny význam.
A pominú skôr, než sa stanú problémom.

Simona: Sľubuješ? Nepoznám deň, kedy nenastane problém.

Ivona: (smeje sa, potichu) Prisahám na všetky svoje deti.
Počúvaj!

Obe začnú žene pomáhať s pečením.

Žena: pán otvára dvere na starom byte púšťa ma dovnútra
divne sa díva na nose veľké okuliare ako vždy
čudne zeleno hnedé oči za sklami ako vždy
ako vždy si myslím ten pohľad ľudia nenávidia
divne sa díva na mňa a ja... čo ja zelená ma neupokojuje

I+ S: Áno, počúvame.

Žena: kričím tenkým jedenásťročným hlasom
čo u nás chce mama aha on z bytu čosi berie
pištím malá myška a tak sa trasiem

trasiem až ma brucho bolí aj teraz ma bolí
vysoké frekvencie maminho hlasu skáču po mne
malému je zle kde si kto vráti dlhy kde si kde si si si

otcove prázdne miesto pri stole a zranené ticho
ach detičky zase to isté schôdze schôdze
tie ich svinské stranické schôdze a zase plačeme

Simona: (na I) Vavela som, vavela.

Žena: tst pije svoj stodvadsiatypiaty drink náš papá
na miestach ktoré iste niekde stoja a ktoré už nikdy nevidím
pozeral sa na mňa a tie reči... (zasmrká)

Ivona: Áno, počúvame, ideš.

Žena: mnohým vraj ublížil okresný tajomník strany
ako ubližovali tajomníci dnes už nezistím
ako pili tajomníci tiež už nezistím

až sa nemám koho spýtať možno mamy
nie nebol taký zlý urobil aj dobré veci

Ivona: Určite.

Žena: Otec nemohol robiť len zlé veci...

Simona: Mám ťa oveľa radšej, keď nespomínaš. Keď sa neľutuješ.

Žena: aj ja sa mám tak najradšej ale dnes sa trochu trápim
lebo viete taký strašný sen prečo práve dnes pýtam sa
z bytu počujem nočné hádky mám robiť náš koláč viete

bratovi som zakrývala uši odstávali mu keď bol malý
kde si bol v riti zase si pil kurvy stranické
pán tajomník si svoju ženu na ulici ani nevšímne

Ivona: No, smutné.

Simona. (I) Tie rýmy sú kuchynské.

Ivona: Tsst! Nevyrušuj.

Žena: v tom sne mi dal do ruky kľúče od garáže
práve tam hrdzavel náš modrý peugeot
vozila som v ňom deti do školy pamätáte si

Simona: Jáj, ten čo žral tak veľa?
Čo stál kopec prachov na opravy? Koľko ste doňho napchali?

Ivona: Vždy som v ňom cítila tabak.

Žena: pripomínal mi otca vždy trónil v peugete
tešila som sa tajne že vonia ako papá

hoci on mi nikdy nevoňal

málo si pre mňa znamenal ocko škoda

hnevám sa ten sen ma divne tlačí bože
otcov pohľad bol taký neviem ani presne aký
vydesil ma ako vždy díval sa na mňa a...

Ivona: Už to povedz. Daj to zo seba. Smelo!

Simona: Sme tu len my, prišli sme kvôli tebe.

Žena: akoby videl čosi výnimočné čo ho úžasne naplňa
ten záblesk očí komu čo dá komu hej hej okrem mňa
vrátil sa mi v noci páľil ma ráno aj keď som rozťahla závesy...

(I a S) Už sa na mňa takto vrúcne nikto nepozrie.
Už nie som ničia dcéra. Neverila som, že mi to bude chýbať.

I+S: (smejú sa) Máš problém? Treba vypáliť červíka!

Ivona a Simona vyberajú fľašu a poháre.

Žena zarába cesto. Rozbíja vajíčka. Dáva múku a cukor.

Žena: Brat ešte nedorazil na cintorín. Zajtra bude piate výročie. Preto oco
ku mne prišiel! Aha! Pečiem tento koláčik, aby vedel, že má narodeniny.

Ivona: Alebo umreniny? Pomreninový koláčik... To znie dobre.

Simona: Daj do cesta veľa rumu, nech si užije. Nie, radšej vodku! Na zdravie.
Čin – čin!

I a S si štrngajú, skryjú sa pod stôl. Nechajú fľašu a poháre na stole.

Žena: neviem prečo kráčam s otcovými kľúčmi ďalej
okolo mňa je všetkého odrazu menej a menej
aj to málo nie je na stálo čo za niečo stálo mi neostalo

a čo všetko sa stalo a čo ma to stálo a akoby sa nič nestalo
celá spotená vstávam každé ráno prechodný jav bez mena
predstavy moje maškrty idú ma zaškrtiť zlé sny panujú v dome

Žena buchne cesto o stôl.

Tak a už máme prvú fázu za sebou. Vždy treba dodržať správny postup.
(prekladá cesto)
Ten kto ťa spaľká, bude mať šťastie.
Tomu, kto ťa robí, splníš všetky prania.

Tma.

II. SKÚŠKA.

Scéna ako predtým. Žena, Syn, neskôr Ivona a Simona.
Žena pracuje pri stole. Dorába cesto. Začne mlieť orechy. Sem tam si chlipne rum.

Žena: Ako ovládať dušu a telo
Silvova metóda pre začiatočníkov
Miluj svoj život Víťazstvo vôle
Tehotenstvo otázky a odpovede
Bachova kvetinová terapia
Návraty k stratenej energii
Feng šuej prišlo na pulty až neskôr

a oveľa viac pozitívnych kníh som čítala
dokým sa narodil môj chlapček
dnes nečítam nič už je dospelý muž

chcela som aby sa volal Ivan
pokrstili sme ho po dedovi Milan
a nech je múdry dobručký zdravučký

a piatich rokoch už bol prakticky vyliečený
hydronefróza l.dx vpravo s gangrenóznym apendixom
kolegynke na to umrela dcérka chuderka taká milá

Plakali sme ako dážd' život v trúbe drobec v truhle

Vchádza syn. Je chabo oblečený. Kašle. Zhlboka dýcha.

Žena: som šťastná a vďačná sme to pekne prekonali
trikrát ho rezali trikrát sa triafali som šťastná a vďačná
všetko ostatné sú omrvinky chápem ó ako chápem

Synovi je zle. Začne mu tiecť krv z nosa. Spod stola vychádza Ivona a Simona. Pomáhajú mu. Zastavujú krv. Točia sa okolo neho. Syn ich nevníma.

Žena: štvrtýkrát rezať nebolo treba fakt to je ohromný fakt
výsledky na jeho pomery slušné na vojnu by nikdy nešiel ani netreba
aha už o tom spontánne rozprávam žiadne bloky dobré dievča

Veda veľa dokáže no odtiaľ potiaľ tak mamička prepáčte

I+ S ošetrujú syna. Dávajú mu uterák na krk. Zakláňajú hlavu. Merajú teplotu.

Žena: radšej by som umrela ja haha nezmohla som sa
načo by som mu bola taká zomretá? no haha na prd
smejem sa to horšie je za nami vravia páni doktori

Simona: Tára a zabúda? Či tára, aby zabudla? Alebo zabudla, že tára?

Ivona: Nič nerieš. Pomáhame.

Žena: Všetko ostatné sú omrvinky viem ó ako perfektne tomu rozumiem
Skúsime chlapček po stotisíci raz tú hrôzu odohnať pác pác pác

Žiadne bloky aha už o tom spontánne rozprávam to pred pár rokmi...

Synovi je lepšie, vytočí mobil. Zvoní. Žena nájde svoj mobil, sadne si a telefonuje. Ivona a Simona chlipkajú rum a sypú pomleté orechy do cesta.

Syn: Ahoj, mami.

Žena: Chlapček, dlho si sa neozval. Kredit?

Syn: Skoro som umrel, mami. No neumrel som, tak volám. Horúčka.

Žena: Čo to táraš? Žartuješ?

Syn: Zdrapla ma chrípka, dva dni štyridsiatky, bol som sám, frajerka odišla z intráku domov, aj ksicht z druhej izby zmizol, nevládal som sa pohnúť, ani zavolať pohotovosť. Pustila sa mi krv, neuveríš celkom prúdom, bola riedka, mal som pocit, že je to kečup. Celkom ma to bavilo, odfoťil som ju, kukni facebook.

Žena: Vždy som ti vravela, nepozeraj horory. Koľko si ich videl v noci? Kedy si šiel spať? Určite máš prevrátený režim. Vieš dobre, že máš plnohodnotne spať. Potom sa dokážeš učiť.

Syn: Mami, bol som ako zhulený, samé halucinácie. Videl som ťa v izbe dvojmo, potom prišli tety Iva a Sima, rozprávali sa so mnou, akože to je náš malý, nech neodíde, a nikto tam pritom nebol, rozumieš? Šoky. Horor. Presne.

Žena: Rozumiem. Aha, ani nie. Mám? Jaj, chrípka, horúčka. Je toho plno. Aj tu.

Syn: Fajn. Neprídem domov, drží ma 38. Do vlaku nesadnem. Pozdrav TAM.

Žena: Koho? Otca? Malú?

Syn: Trebárs.

Syn zloží. Mama vytáča. Syn nezdvihne, počúva.

Žena: cítim že neješ však neješ vôbec sa nenaješ keď tak masťné a tuky keby si bol bližšie mohli sme ti doniesť polievku tá postaví na nohy polievku neviem poslať hod' si krídla do vody a osol' to stačí skús

jasné čože si ty hodíš o čo sa postaráš keď sa tváriš ako hrdina

Syn: MAMI MAMI, je to len chrípka potrebujem spať, nie vypočúvať.

Žena: a to všetko preto lebo si ďaleko vieš že si nemal ujsť ďaleko už chápeš dúfam že už chápeš ty a sám somarina ach to tvoje ego rodinu potrebuje každý ešte som to nepovedala pánovi doktorovi

Syn: Teraz vypnem mobil, áno, nie je to nič vážne, áno, zavoláme si, ÁNO?!

Žena: ako mu to mám povedať hanbím sa zdúchol mi na druhý koniec sveta podľa mňa si neodišiel len sa hľadáš však sa hľadáš no a zrazu chrípka musíme robiť všetko ako sme sa dohodli na to nezabudni to sa prejaví doktori sú doktori ani úplatky nebrali šťastie chlapček bol si obľúbený

Syn: Doktorkom všetko poviem SÁM. A balíky neposielaj, pošta je ďaleko.

Syn pozrie na ženu. Žena zloží telefón.

Žena: Acylpyrín brufen ibalgin voltaren...

Syn: Nič neúčinkuje.

Syn ide do chladničky. Vyjedá. Žena ťuká číslo. Syn po chvíli zdvihne mobil.

Žena: Chlapček? Je ti niečo? Nespala som, mala som čudný pocit.

Syn: Dá sa, mal som na mále. Horúčky. Skoro štyridsať.

Žena: Sprchoval si sa v studenej vode?

Syn: Celú noc.

Žena: To pomáha. Len aby si nedostal zápal pľúc. A krv? Pustila sa...

Syn: Trochu. Z nosa. Retušoval som to ako vždy.

Žena: Dobre som ťa to naučila.

Syn: Solídna práca, mami.

Žena: (náhle, prísne)
Nebud' ironický. Ničí ma, keď si chorý a keď si tak ďaleko .

Syn: Poslušne hlásim, že som sa vypotil, zjedol acylpyrín a nič nepodceňujem.

Žena: A nepotrebuješ. Už ma nepotrebuješ.

Syn: Dohodli sme sa. Súhlasila si so všetkým.

Žena: S podmienkou! Že sa zbalíš domov, hneď ako ochorieš!? Čo máš urobiť, keď ochorieš, chlapček? Opakuj po mame.

Syn: Neznášam, keď mi nadávaš chlapček. Ak máš takéto stavy, ani mi nevolaj.

Žena: A čo mám robiť, keď sa o teba bojím?

Syn: Radšej ma ZABI!

Žena zhrozene zloží mobil. Dá ho ďaleko od seba. Syn chce odísť, zastaví sa pri kredenci. Vyberie škatuľu, ukladá do nej rôzne kuchynské náradie, hrnce, príbor, šálky, drobnosti. I a S prestanú pracovať. S. mu v tom bráni, prekladá veci, ale syn ju nevidí, vždy dostane predmety do škatule.

Žena: Haló synček bude to dobré

Simona: Necháme ho? Vynáša z domu. Nechutné.

Ivona: Noa?! Načo platiť nový príbor?! Chce mu ho dať.

Syn: Len či to za to stálo, robiť čo si chcela? Konkrétne JA, dobre vieš, som zbabelec. A stále tlačíš kaleráby, ty? kdeže... Austrália, tá je skutočne ďaleko, nie Praha. Mami, skončíme túto story. Vieme, snažila si sa veľmi, NONSTOP mama.

Simona: (Ž) Porazí ma, aký je drzý!?! Prečo mu všetko dovolí?! Šľahnem jej.

Ivona: Nestaraj sa, je to dobrý chlapec. Hlavná vec, že študuje.

Žena: zavoláme si keď budeš fit si silný aj keď si nemyslíš že si silný dobre tak nie si silný si slabý nie celkom slabý ale oslabený tými zážitkami ale to neprekáža mne určite nie to je prirodzené rany unavia normálne

Simona: Keby to platil, možno by vedel, koľko to stojí. A koľko prachov dlhuje.

Ivona: Nemáš potuchy, o čo ide! My, matky, nikdy nešetříme na deťoch.

Ivona zabráni Simone, aby vykladala veci zo synovej škatule. Syn viaže škatule.

Žena: deštruktívne sklony majú všetci introverti muselo ťa to bolieť veľmi tridsaťdva vpichov si mal na tele tvrdila som nič nič je to v pohode keď sme doma nie sme chorí však? napísal si mi v druhej triede

Syn: Áno, mamička, viem, mamička, s tebou mamička prežijeme.
No, mami, tvoj chlapček, áno TEN chlapček už nežije, všetko ani ty nevieš. Isté je len jedno mami, nič nemusím. Do riti, nechcem prežívať.
Zbohom, kotě.

Syn odchádza preč so škatuľami. Ivona zbadá synov mobil, beží za ním. Vráti sa.

Žena: doma je doma som stále v strehu ani nemáš modrú knižku všetko najlepšie drobec odolávame hokus pokus kto za to môže dvadsaťdva rokov výročie prvého rezu kto skúša zakúša čo sú to za skúšky božemôj stačí že prežijeme?

kde ste? moje zlaté vy moje pusinky berieme všetko čo poteší však?

Žena vstane, náhlivo začne dorábať cesto pri stole. Smrká. Naťahuje ju do plaču.

Simona a Ivona pomáhajú. Cinkne sms. Žena sa tvári, že ju nepočuje. I a S hľadajú mobil.

Žena: No, fuj! Raz ho vyhodím von oknom. Nikdy sa pekne neporozprávame. (číta sms) Uvaril som polievku tvoje rezance chybali posli. Face neries chlapček. Kupil som ti ten lak na vlasy. Pr p sk? Jaj. Pridem po skúskach.

Simona: No vidíš, aký zlatý.

Žena si vzdychne. Spolu začnú naťahovať cesto.

Žena: Nepošlem nič. Ani smietku. Ďalšia fáza za nami, pusinky.

Zvoní mobil. Váhajú. Žena ho vezme.

Žena: Áno, chlapček? Jáj, to ste vy... (na I a S) To ste vy!

I a S sa schovávajú pod stôl.

(ovláda sa, pokojne do telefónu)
Nie, nič mi nie je. Pohoda. Ste stále so mnou, nepreháňam. Akože.
Nezabudla som, odkladám pre vás várky, všetko robím, ako mám.
Tak sa teším na vás. Všetky sa tešíme.

Žena zloží mobil. Cesto a plech posype múkou.

Žena: Cesto pomaznáme hladkou múkou a odložíme postáť.
Chlapček, nech sú naše dni hladké ako táto múka.

Tma.

III. Kúsky

Žena oddelí dve časti cesta do misiek. Prikryje ich obrúskom, odkladá misky do chladničky.
Žena vyberie papierik, trhá ho na tri časti. Čosi píše na papierik. Obzerá ceruzku.

Žena: Pod' sem, chlapček. Ako si to mohol napísať?

Syn vojde, zostane stáť.

Žena: Mám také isté pero, ako môj spolužiak. To je podľa teba slohová práca?
Opis pera? Nečudujem sa pani učiteľke, že ma zavolala. Prečo mi to robíš?
Dobre vieš, čo je to opis. Opíš pero, a nehnevaj ma.

Syn: Neviem, čo mám viac písať. Mám také isté pero, ako má môj spolužiak.

Žena: A akú má farbu, aký má vrchnák? Akú má špičku? Kde sa zapína? Čo má
napísané naboku, zozadu, vpredu? Je tam logo? Akej farby píše to pero?
Ide o podrobný opis.

Syn: Pozrel som sa dobre, je to presne také isté pero.

Žena: Vlastne ani nejde o to, aby si presne zapísal tvoje pozorovania, ide o to,
ako rozvíjaš vety, tým sa učíš, chlapček. V podstate asi nejde o to, čo
najdetailnejšie a stručne vystihnúť vec, ale rozpísať, čo vidíš, trochu to
prifarbiť, rozviesť myšlienky. Jedna veta nestačí. Chápeš?!

Syn: Prečo? Ak sú ostatné vety navyše?

Žena: Lebo je to drzosť! A nestresuj ma!

Žena hodí ceruzku do neho. Syn odchádza. Tma.

Žena má iné pero, čosi píše do papierov. Prichádza syn. Žena prestane písať. Čaká.

Syn: (nesmelo) Viem, mami, píš ďalej, mami. Nie som tu.

Žena: Chlapček, robím štatistiku, stačí moment a pomýlim sa, skočím o riadok
nižšie a môžem začať znova. Budeš to robiť za mňa?

Syn: Keď ona mi nedá pokoj.

Žena: Aká ona? Kto je to ona?

Syn: Sestra.

Žena: (kričí) Malá!

Prichádza dcéra. Nesmelo čaká.

Žena: Čo robíte? Neviete sa poriadne hrať?

Dcéra: Ja sa s ním nudím.

Žena: A prečo sa nudíte?! Hrajte meno, mesto, zviera, vec, alebo zvieratka.

Dcéra: On stále vyhráva, to nie je hra.

Žena: Tak sa snaž! Alebo ju nechaj vyhrať, chlapček. Dofrasa, zase som skočila o riadok! Decká, prosím vás!

Vchádza muž.

Muž: Macka, prečo kričíš?

Žena: Neviem sa sústrediť, macko. Mám kopu výkazov.

Muž: Nenos si ich domov, a bude pokoj.

Žena: Musím.

Muž: Nemusíš. Máš chorého syna, o neho sa musíš starať, nie o papiere. Rodinu, mňa ani nespomínam. A kto ti to zaplatí?

Žena: Šéf ma pekne poprosil, možno z toho niečo kvapne.

Muž: A ty si súhlasila! Samozrejme, nevieš povedať nie. Dúfam, že len čo sa týka výkazov. Pôjdem za šéfom a vysvetlím mu to.

Žena: To nie je asi najlepší nápad, macko, ale viem, že si to dobre myslel.

Muž: Ešte máš toho veľa?

Žena: Príšerne.

Muž: Je pekne, vezmem deti von.

Dcéra: Jes.

Syn: Mami, ja nejdem nikam.

Žena: (na syna) Ideš! (na muža) Ďakujem. A nechod' s nimi hneď do krčmy, na pivo, prosím ťa.

Muž: Neboj, so mnou sa im nič nestane. Kúpim im kofolu.

Žena: (buchne po výkazoch) Poondiate výkazy!
Všetci odchádzajú. Tma.

Prichádza Simona a Ivona. Sú inak oblečené, ako doteraz. Nesú šampanské. Koláče. Ivona nemá brucho. Smejú sa. Vykladajú na stôl poháre a tanierne.

Simona: Nečakala som, že starý sa buchne po vrecku. A všimne si aj nás.

Ivona: Nás ani tak nie, ako ju. (na Ž) No, áno, negúľaj očami. Koho si dá zavolať, keď má kritické dni?

I+S: Teba!

Žena: Prestaňte. A peniaze nedáva zo svojho.

Ivona: (baví sa) Všetci sme si to všimli.

Simona: Fajn, že si taká chápvavá, aspoň máme peniažky. Len aby mu to dlho vydržalo.

Žena: Ježišmária, vy rašple! Deti sú určite doma. Skoro som sa rozviedla kvôli výkazom a teraz tu trepete také nezmysly.

Simona: Kvôli výkazom?

Ivona: Nekážeme ti, aby si bola neverná.

Žena: Už vám nenalejem. Za triezva ste odporné, o chvíľu z vás budú hyeny!

Simona: Skúsme byť k sebe úprimné, aspoň raz. Teraz sme u teba, doma. Začíname teda od teba. Otázka: ako často tu býva dusno?

Žena: (mlčí)

Simona: Často. A prečo?

Ivona: Sima, kašli na to. Oslavujeme odmeny, baby! Zavolajme deti! Haló, kto je doma? Kde ste, myšky?

Žena: Ako úprimné? Nie sme ku sebe úprimné? Chceš preberať klebety?

Simona: Si šťastná? V tomto chlieviku? Skús byť otvorená.

Žena: Nemám rada silné slová.

Simona: A ja zase slabé, všetko zahmlievajú.

Žena: (na I) O čo jej ide?

Ivona: (nadýchne sa, na S) Áno, je tu šťastná! Čo keď tvoja úprimnosť nie je nič iné, než bezcitnosť?!

Žena: Ak sa mi niečo nepáči, nepotrebujem to vykrikovať. Za každú cenu zverejňovať. To nikam nevedie. A toto je môj chlievik.

Simona: Chápeš nášho šéfa, nič viac nechceš pochopiť?

Ivona: Brzdi. Som za to, aby sme mali svoje tajomstvá. Načo byť otvorená, a pritom zraňovať?

Žena: A ďalej čo? Poviem, že tu býva dusno a čo ďalej? Znamená to, že nie som šťastná? Nemáme si ako vymeniť životy, aby si zistila, či sa mýlim ja alebo ty. A začínaš ma nasierať.

Ivona: (na S) Aj mňa. Kazíš zábavu.

Simona: Dobre, dobre, som drzá a hlúpa. Všetko som pokazila, my sme víly, žijeme v ružovej záhrade a ja som striga, čo nás otrávil jedovatou hubou.

Žena: (pozrie na ňu, vybuchne do smiechu) Choď do riti. Závidiš?

Simona: (smeje sa) Jasné. Všetko. Šéfa, i tento chlievik.

Ivona: Vy ste kôrky! Tak som sa vystrašila! Dobre, že nie som tehotná.

Simona: (smeje sa) Ozaj, prečo nie si tehotná? To je divné.

Ivona: Náhoda. Pracujeme na tom stále.

Žena: Načo je ti toľko detí?

Ivona: Tajomstvo.

Žena: My sme kôrky. Sme spolok kôrok. Na SK! (nalieva do pohárov, pripíja)

Simona: To mi imponuje, SK ako Slovakia.

Ivona: SK! Na Spolok kôrok!

Prichádzajú syn a dcéra. Žena na ne kýva. Objíma ich.

Žena: Vy moje zlatička! Aha, čo vám priniesli dobré tety!

Ženy vykladajú darčeky zo sieťoviek. Tma.

Vchádza syn a muž. Muž vezme varešku z cesta.

Muž: (otrčí varešku) Daj si, mamine cesto. Výborné.

Syn: Nechcem.

Muž: Je skvelé! Otvor ústa! Oblizni!

Žena: Nenúť ho.

Syn: Tati, nemôžem.

Muž: No, aha, ako ja! (oblíže varešku)

Žena: Nenúť ho.

Muž: Mňam! Ako nemôžeš? Vari sa nepogrcáš z cesta?
Syn: Cesto nie je koláč, tati. Je polotovar.
Žena: Nechaj ho. Má viac rozumu ako my dvaja.
Muž: (dáva mu cesto do úst, smeje sa) Ako ti nemôže chutiť, čo si neochutnal?
Až keď skúsiš, zistíš, o čo ide, ty mudrc. To je sranda!
Žena: Hihi. Aha, aj ja si dám...(naberá cesto na prst)
Syn: (vypľúva cesto na zem, beží preč, napína ho)
Jasné, tati. Spýtaj sa mami, čo mám jesť. Ty si nebol so mnou, tati, na vyšetrení.
Muž: Dofrasa, ani zažartovať nemôžem s vlastným synom! Prestaň ho už rozmaznávať! Nie je kripeľ! Musí sa stať z neho chlap. Počula si, chlap!

Muž odchádza. Tma.

Žena píše na papierik. Vchádza dcéra, ostane stáť v pozadí.

Žena: Prečo si v škole povedala, že nemáš brata, keď máš brata.

Dcéra mlčí.

Žena: Čo také hrozné ti spravil?

Dcéra: Všetci sa mi vysmievajú. Nie je normálny.

Žena: Vieš ako ma bolí, čo hovoríš? Nechápem odkiaľ sa vzali tie tvoje reči.
Prečo podľa teba nie je normálny?

Dcéra: Nechodí von. A necvičí. A nevie behať.

Žena: Necvičí, lebo je chorý. Nebehá, lebo nevládze. Máš sa ho zastať a povedať pravdu. Nenormálni sú tí, čo sa posmievajú.

Dcéra: Nijaké reči to nespravila. Tomu nerozumieš. Vždy bude šalát. Keby aspoň bolo vidieť, že je chorý. Prečo vyzerá normálne? Keby vyzeral ako debko, mala by som to ľahšie.

Žena: (zlostne) Uvedomuješ si, čo hovoríš? Ako môžeš také veci vypustiť z úst?
Ja ťa prizabijem!

Žena skočí k dcére a začne ju mlátiť. Hlava nehlava. Dcéra uteká. Tma.

Žena balí desiate. Vchádza muž, syn. Žena nalieva čaj do dvoch termosiek. Zvoní telefón. Zjaví sa dcéra s mobilom.

Dcéra: Volá teta Sima, že kde si? (do telefónu) Moceme sa, hej, ako vždy.
(na ť a m) Teta Ivona a Simona pozdravujú.

Muž: Ani ráno nedajú pokoj?

Žena: Simona nás berie autom, bežíme na poradu. Šéf je nervózný, ak... Kristepane, prečo sa škola nezačína o pol deviatej? Deti, pohnime sa, čajíky vypité? To bude opäť kolaps. (na syna) Nehnevaj ma, až do dna! To je urologický. (na dcéru) Nič si nepila a nejedla.

Dcéra: Nechcem tento chlieb, ani termosku. Chcem bagetu a džús.

Žena: Bagety sú nezdravé. Džús veľa stojí. A ktovie, čo vám predávajú, aké umelé miešaničky.

Muž: Dám ti peniaze. (na ž) Nech si kúpi bagetu, raz za čas môže nezdravé.

Dcéra: Jes.

Žena: Bože, deti, to je s vami strašné .

Zvoní. Žena zdvihne mobil. Syn urobí ksicht, vstane a ide otvoriť dvere. Vchádza tehotná Ivona.

Ivona: Ahojte, prepáčte, že ruším. (na ž) Musíme.

Muž: No ahoj, Ivka. Trepala si sa pešo až sem hore?

Ivona: Sima ma poslala, stojí na zákaze, mám tvoju rodinku vyťahnuť za uši vonku. Vieš o tej porade, však... a kým hodíme deti. Papa, maj sa, rada som ťa videla.

Ivona berie dcéru a syna. Odchádzajú.

Muž: Aj ja. (kričí za ňou) Čo to teraz bude? (na ž) Tá Simona nie je normálna, ako ju môže v tomto stave preháňať.

Žena: (božká muža) Ani ja to nechápem. Pá, večer.

Muž odchádza. Tma.

Žena sedí za stolom. Má napísané papieriky.

Žena: Mala to dobre premyslené, Simona. Vedela, že tehotná Iva dojme každého. Aj môjho muža.

Žena vezme papieriky a vloží ich do cesta.

Žena: Želania. Aj za vás, kôrky. Tretia časť práce je skoro na konci.

Zjaví sa mama v ružovom župane. Pije čaj.

Žena: (na mamu) Alebo nie? Ahoj, mami.

Mama: Už je toľko hodín, skoro jedna? Pracuješ? Si sama?

Žena: Áno, mami, pracujem. A macko ešte neprišiel.

Mama: Malá teraz zaspala. Bolo mi jej ľúto, tak som tu ostala, neprekážam?

Žena: Vieš, že neprekážaš, mami. A neľutuj ju toľko. Je drzá. Využíva, že

otec jej dovolí všetko. Robí mi naschvál. A neposlúcha. Vysmieva sa bratovi.

Mama: Nechápem ťa, taká je zlatá. Budem spať s ňou. A už ju nebi. Bitkou nič nevyriešiš. Ja som ťa nebila. Myslíš, že ty by si neplakala, keby som ťa zbila?

Žena: (mlčí)

Mama: S deťmi to nerobíš dobre. Nechceš zájsť k psychológovi?

Žena: Fajn, mami. Nechcem. Nevieš o čo ide.

Mama: Vidíš, a mňa vždy poslúcha.

Mama odíde.

Žena prikryje cesto. Kontroluje papieriky.

Žena: Kúsky snov ponorené do cesta, prekvapenie pre veľké dievčatá. Kúsky malej krotiteľky, čo vo vlastnom tele tíš svojho nepriateľa. Kúsky dňa a noci, zázraky na ceste pre pokročilé matky.

Tma.

IV. Čakáreň

Žena prikryje cesto, položí ho na stôl. Natiahne budík. Sadne si za stôl.

Žena: dávno mala byť doma sopláňa jedna fláka sa nevieme kde a s kým nedá si povedať všetko má svoj čas nič ju neminie ani starosti ani chlapi machruje haha jej sa nestane nič haha život ju vyžmýka hovno vie ťava

Ivona a Simona vychádzajú spod stola. Sadajú si k nej.

Ivona: Nič sa jej nestane.

Simona: Pri tretej várke vždy príde z kina.

Žena: vraj kino to vymyslela pre mňa akoby som nevedela o čom sú diskotéky aj ja som trsala a naše didžiny boli bez drog hej to bolo fajn na socializme žili sme bez drog celkom asi nie alkohol je droga no ale nejdem špekulovať

keď slečna príde asi jej vytmem takto ma trápi sedemnásťka nou signál mami bože ako ju všetky staré mamy milovali všetci sme ju milovali a teraz toto vysvetľujem no to je ako prd každý piatok to isté vraj sú normálne tie výlety

Ivona: Po tretej várke príde, má rada šťastný koláč.

Simona: Pre koláč si nohy doláme.

Žena: keby som nevedela o čo ide šumienky krútiť zadkami vybaľujú vnady

dokým s nimi niekto nezakrúti a prídu problémy z tých sa nedá vykrútiť potom sme my matky dobré keď sú v prúseri lebo chlapi sú grázli jasné ktorá dcéra verí mame? no je to tak každá milujeme nejakého sadistu

idem

Ivona: Sedť.

Žena: Bojím sa o ňu.

Simona: Dýchaj. Zhlboka.

Žena: Čo keď si život poserie? Vždy bola tvrdohlavá. Párty mi lezú krkom.

Ivona: Predýchame čakanie. Raz. Dva. Sú to nervy.

Ivona a Simona dýchajú.

Žena: Nevládzem čakať. Nevládzem tipovať: čo si z párty donesie moje dievča? Od detstva ju niekto obľubuje. V dvanástich chcela ísť na rande! Sex je vraj niečo normálne.

Ivona: Budeš starou mamou a zvykneš si. Deti sú to najkrajšie, čo máme.

Žena: Bože, to je strašné!

Simona: Poradí si, dnes dostane Postinor v každej lekárni bez predpisu, stačí ho užiť do 72 hodín po styku. Myslím, že tvoja malá vie povedať tú správnu vetu: Pani magistra, mala som nechránený pohlavný styk, viete, teta, leto... a tak. Bežná prax. Iná doba. Dievčatá si poradia, nie ako my.

Žena: Moja malá zbuchnutá?! To je šialené. Nestrašme sa! Čo som spravila zle, že uteká preč?! Je to moja vina?

Žena buchne po stole. I +S mlčia, začnú miešať cesto.

Žena: mala by sedieť doma učiť sa angličtinu tá sa jej zídne všade to je výhoda s jazykmi sa dostane do sveta tam je to iné zdravšie a viac si zarobí dievča v jej veku má svet pri nohách nie je sprostá treba ju správne motivovať

dobre nemusí byť večne doma to nechcem nech sa napcháva pred TV len tie hrozné piatky hrozné soboty hrozné nedele mala by sedieť doma aby si oddýchla najedla sa nepokazila aby neparila to je slovo čo používa

Ako malá chodila na krúžky také to bolo krásne básničky mama je mama

Žena vyberá zo zásuvky rôzne drobnosti, obaly. Prezerá si to. Vyberie hnusnú chlpatú vec.

Ivona: Jej obľúbená kľúčenka, jaj ako sa volala? Nevie, všetkému dávala meno.

Simona: Labka sa volala, lebo ona malej hovorila labka, a sebe že vraj laba!

Žena sa usmieva.

Ivona: Labka a laba hľadali kľúčenku labku, dlho predlho, keď sa malej stratila.

Žena: Všetko sa raz stratí, božemôj, no našla som ju v aute, keď som nechcela.

Ivona: Zbytočne. Malá si oblúbila inú kľúčenku od teba, láska je láska.

Žena vyberá kresby.

Žena: Stále ju mám pred očami takú drobnú, takú rozkošnú, šťastnú.

Ivona: Aha, už vieme, odkiaľ máme slovo šťastná, to nám napísala ako druháčka. Mačička je šťastná v dome pre mačičku, myslela mamičku, pravda? Na narodeniny ti dala veľký dom a záhradu, a ešte hav hav havinka!

Žena pozerá kresby. Fňuká.

Simona: Hm stále to isté, dom kvet pes slnko, nekreslila pekne, písala s chybami...

Žena: Nevedela kresliť, ani pekne písať, ale... Mám to vyhodiť? Dobré. Niekedy.

Ivona: Teraz prídu na rad fotky.

Simona: A zase môže trpieť.

Ivona: Odvahu, vyhod' to. Malá si na nič nepamätá. Akoby to nebolo.

Žena: A bolo?

Simona: Neprežívaj to tak. Deti kreslia, čo majú robiť v zaprdnej škôlke?

Žena: čo sa zmenilo ja som sa zmenila bože vždy som sa tešila domov vtedy mi bolo dobre nič som nevedela prsty mala od fixiek kričala som škaredé detské kresby moje chvíle krátka radosť nesmie ma opustiť láska

zakážem jej všetky nočné výlety odteraz sa nepohne z domu a navarí všade poupratuje vyčistí otcovi topánky operie gate vydrhne koberce prihlási sa na jazyky má talent spraví štátnice z angličtiny! A nemčiny!

Ivona: O chvíľu nám ozelenie od toľkého čakania, padne do bezvedomia.

Simona: Potrebuje pauzu, toľko citov, toľko úzkosti v jednom malom byte! Náročné.

Ivona: Pohyb to zachráni, sem a tam, šup šup dáma, poriadok sa nerobí sám!

I + S ju nútia konať. Hýbať sa.

Simona: Pohneme zadkom, dýchame zhlboka, upratujeme ako včela.

Ivona: Nech dcéra vidí ako má vyzerat' kuchyňa. No ako zo škatuľky! Nádych!

Simona: Výdych! Nech vie, doma je to iné, ako na diskotéke, v krčme alebo v posteli.

Ivona: Nech sa má prečo vrátiť, nádych, žiadne deptanie, žiadne výsluchy. Výdych.

Simona: Nech sama pochopí to oné, sex drogy rock&roll, či ako sa tomu nadáva.

Žena: Nemyslíte si, že ju nemám rada. Nemyslíte si, že som taká matka, čo žiarli na dcéru. Bože, dopriala by som jej šťastie vo vzťahu, nikto by jej to viacej neprial ako ja. Preboha, už si na to ani nepamätám, aké to je, keď ťa balia, keď ťa akože milujú... No úprimne, ktorý fagan dnes položí srdce k nohám, kto je donesie ruže? Fagan srdce zlomí a ruže ukradne v parku pri ceste. Bože, o čom hovorím, čo to má spoločné s jej flákaním?

Ivona: Asi by sme mali byť muži. Malo by to pre teba väčšiu iskru.

Žena: Dávno som necítila tú iskru. Ani mravčenie po chrbte.

Ivona: Chceš vyznať lásku?

Žena: Ja neviem, či smiem. Je to divné. Koketovať v kuchyni. Úlet.

Simona: Chceš vynadať, drahá?

Žena: Nie, to na mňa nehrajte. Čakám, kým sa spraví cesto. Čakám na dcéru. Som predovšetkým matka.

Ivona a Simona sa bavia. Balia ju. Menia hlasy.

Ivona: Vyzeráš napäto, matka.

Simona: To bude tým rumom.

Žena: Prečo sa do koláčov dávame alkohol? Lebo ich jedia muži?

Ivona: Všetci ich jeme. Afrodiziakum.

Simona: Smiem sa ťa dotknúť, matka? Pomasírujem ťa ako ženu?

Ivona: Čo sa s tebou deje, zlato? Môžem ti niekedy zavolať, zlato?

Žena: Toto jej určite hovoria.

Simona: Prípadne by som sa rád to oné ... Niečo sa dozvedel o tebe.

Ivona: Neviem, prečo zo všetkého robíš takú vedu. Tiež ťa milujem.

Simona: Bude dneska sex, alebo nebude?

Žena: Tak rýchlo?

Ivona: Doba. Smiem ti mailovať? Na skype to môžeme skúsiť virtuálne.

Simona: Prípadne by som sa s tebou rád vyspal. Reálne.

Žena: To sa nedá pochopiť.

Ivona: Čo chceš vedieť? Máš pekné vlasy, a mám ťa rád, to je hlavné.

Simona: Prípadne ten sex, by som skúsil.

Žena: Hovoríte len o sexe. Je to decko, preháňate. Myslíte, že ja som

proti sexu? Proti všetkému?

Ivona: Si fajn, ale tie tvoje reči, tie neunesiem.

Simona: Neuraz sa... Chodiaca brožúrka.

Simona: Nevieš otvorene povedať, či ťa to niekedy s niekým bavilo? Sex? A kde? Na akom netradičnom mieste si to skúsila?

Žena: To je jedno.

Ivona: Tiež ťa milujem.

Žena: Neserte ma. Nepozerajte sa tak na mňa!

Simona: Heterosexualita je len predstava, že muž a žena spolu. Pichajú. Možno si lesba? Uvoľni sa. Pusti uzdu svojej fantázie.

Žena: (rozosmeje sa) Však hej. Už som sa spustila! S vami do trojky? Nikdy.

I+S: Ani raz, prosím, prosím?

Budík zazvoní. Žena zruší zvonenie.

Žena: Skúsila som sa upokojiť. A kde je, slečna? No, v riti. A ja čakám ako taká chudera.

Dcéra opatrne vojde. I+ S sa schovávajú pod stôl.

Dcéra má v ruke balóniky a veľké srdce z perníka. Na nohách výrazné čižmy.

Dcéra: Stalo sa niečo, mami? Počula som ťa až na chodbe.

Žena: Nie. Čo by sa malo? (pozrie na ňu) Čižmy od otca? Však si ich nechcela.

Dcéra: Zmenila som názor. A ináč? (vyzúva ich a hodí na zem)

Žena: Oco je na služobnej ceste. Má robotu.

Dcéra: Akože. Mami, ty sa rozprávaš sama so sebou?

Žena: Stále na niekoho čakám. Nemám sa s kým porozprávať.

Dcéra: Trochu meškám, viem. Nebol signál.

Žena: (skríkne) Viem! Telefónny signál nepokrýva dve percentá našej republiky, ale ty sa vždy ocitneš na tom mieste, kde nie je, kdesi v bunkri. Aká smola!

Dcéra: Ok, ok, sorry, nebuďme ako UKND.

Žena: Čo je to UKND?

Dcéra: Keď ti to poviem, vylepíš mi.

Žena: No, skús.

Dcéra: U kokotov na dvore.

Žena: (zaženie sa a ovládne) Bravo. Takto sa vyjadruje budúca generácia!

Dcéra: Je to sranda, tomu nerozumieš.

Žena: No haha. (na veci na stole) Kto ti dal tieto gýče?

Dcéra: To je jedno. Taký jeden.

Žena: Aha. Nie dvaja? (stroho) Choď si ľahnúť, je neskoro. Si bledá.

Dcéra: Môžem si ísť ľahnúť... Normálne môžem? Ani sa ma nespýtaš, kde som bola? Či som pila? Nemám na teba dýchnuť? Neudrieš ma? Nebonzneš ockovi? Naozaj sa nič nestalo?

Žena: Pečiem.

Dcéra: Jáj! Príde brat?

Žena: Pečiem pre nás.

Dcéra: Ja kalórie nemusím... no... a ja fakt idem.

Odchádza bosá. Nechá čižmy na zemi.

Žena: Čižmy!

Dcéra: Zajtra. Aj ti umyjem riady.

Dcéra odíde. Na stole ležia jej darčeky. Žena si prezerá srdce, rozbalí ho.

Žena: Potrebujem med. Mám chuť na experiment.

Žena začne krájať perník. I + S vyzrú spod stola.

Ivona: Čo si malá? Takto sa mama nespráva.

Simona: Vydrž. Nie si predsa žiarlivá.

Žena: Nevydržím. Bude to fajn. Dolejem med. (berie med a leje ho do cesta)
Nech sú naše rozhovory také príjemné ako lyžičky medu. Nech konečne zacítíme čosi sladké v ústach. Báseň vo vetách.

Žena precízne drobí perník a mieša ho do cesta. I+ S nesúhlasia, schovajú sa pod stôl.
Tma.

V. Zázraky.

Žena sedí za stolom. Cesto je prikryté. Žena poklepe po stole.

Žena: dvadsiateho piateho dňa tohto mesiaca som sa rozhodla nič svetoborné
no predsa nie som proti som za za niečo čo ma posunie čo má zmysel

chytám slová zázraky predstavujem si harmony bože nie papier toaletný

Krása a dobro spolu skutoční hrdinovia žijú ako v naozajstnom divadle

Vchádza muž.

Muž: Hm, tu to vonia! Hm, tu sa nám pečie! Ako si vedela, že mám chuť na šťastný koláč? To je super, keď si môžeme upiecť šťastie, však mamička?

Žena: Môžeme? Mamička? Kedy mi to povedal naposledy?

Muž: Tvoje babky tu už bolí? Mali ste babinec? Nebudem vás rušiť. Mám rád tvoje kamarátky. Ivonka už porodila?

Žena: To je mimo. Takto nie.

Muž sa otočí a vojde znovu.

Muž: Ahoj, macka!

Žena: Áno, macka je milé. To mám rada.

Muž: Ahoj, macka! Pozri sa na mobil, koľko máš neprijatých hovorov odo mňa? Od svojho mužika? No, sedem! Dúfam, že iba odo mňa. Pozriem sa do skrine, či tam neskrývaš šéfa?

Žena: Keby si radšej prišiel domov skôr.

Muž: Ja som chcel! No, ako to mám povedať starému? Moja žienka sa nevie dočkať?!

Žena: Povedz to takto: moja žienka macka pečie koláč a vtedy nemôže byť sama. Pri šťastnom koláči musia byť najmenej dvaja. To mu povedz. Alebo niečo podobné, menej patetické. Proste vstaň a odíď.

Muž: Odídem. Navždy. Dám výpoveď.

Žena: Ježišmária, to sa nestane ani vo sne. Znova.

Muž sa otočí a vojde znovu. Rovno ju pobožká.

Muž: Nemohol som to bez teba vydržať, srdce. Tá práca mi žerie nervy. Fakt som nemohol, nenechaj ma prosiť, urobme si radosť, máš krásne vlasy, poďme pod perinu, koláč vydrží pár minút sám...

Žena: No, toto je absolútne nereálne. Ešte raz.

Muž sa otočí a prichádza zase. Rovno ide ku čižmám.

Muž: Pozri sa, kde hodila čižmy, tá naša kočka! Nabudúce jej nekúpim nič. Je poriadne nevďačná. Všetko berie ako samozrejmosť. Mal som ich kúpiť tebe. Prepáč, zabudol som, že nemáš čižmy na zimu.

Žena: (vytrhne mu ich) To je v poriadku, macko. Máme rovnaké číslo.

Obuje si ich. Trochu sú jej tesné okolo stehien.

Muž: Si krásna. Zabudol som, aké máš dlhé nohy.

Žena: Ozaj? Som trápna. Zmizni už. Bože, to som natrúsila, riadne hlúposti!

Žena sa rozosmeje. Muž odchádza. Žena sa chvíľu prechádza v čižmách. Potom ich rýchlo vyzuje. Vchádza muž. Hodí tašku na stoličku. Pozrie na čižmy.

Muž: Čau. Čo robíš?

Žena: Pečiem.

Muž: Ako ti je dobre. Ja mám toľko starostí. Dcéra vystrájala?

Žena: Áno.

Muž: Hodila po tebe čižmy?

Žena: Áno.

Muž: Si nervózna? Len mi nezačni hovoriť, že meškám.

Žena: Meškáš.

Muž: Nedívaj sa tak vyčítavo. Len mi nezačni hovoriť, že mi na tebe nezáleží, práca je pre mňa viac ako ty, bla blabla.

Žena: Nezáleží ti blabla na mne, práca je blabla viac ako blaja. .

Muž: Nič pre teba neznamenam, nebude?!

Žena: Som povedala tisíckrát. A čo z toho. Keby som slová zasadila, vyrástol by prales.

Muž: (po chvíli) Jaj, básnime!
Čo stále máš, čo stále pitváš? Nemám náladu na debaty o polnoci. Len nezačni s tým, že načo sme ešte spolu, čo nás spája... vraj o tebe nič neviem, vraj si ostala so mnou kvôli deťom.

Žena: Načo sme spolu. Čo nás spája. Kvôli deťom.

Muž: Doma chcem mať pokoj. Chcem si oddýchnuť. Nebudem sa rýpať v týchto psycho sračkách. Chcem žiť normálny život. Chcem veľa?

Žena: (pozrie sa) Aj ja. A dost'.

Muž odíde. Žena sa rozplače. Vojde dcéra v pyžame.

Dcéra: Mama, koľko je hodín? Čo bulíš? Nemôžem spať.

Žena: Aspoň revať môžem. Zmizni.

Dcéra odíde.
Vchádza muž. Hodí tašku na stoličku.

- Muž: Bože, tie služobné cesty! Samota v hladomorni, kdesi na hoteli! Nič ľudské, len ja a zubná kefka. Musím to robiť, aby sme mali na dovolenku.
- Žena: Nemusíme spolu nikde chodiť. Načo. Poviem mu to naplno.
- Muž? Keby si vedela, ako neznášam tie služobné cesty.
- Žena: Nehraj to na mňa, nie som tupá, robí ti dobre, keď vypadneš z domu. Skúsím to povedať, uvidíme, čo bude.
- Muž: A tí kolegovia! To sú magori! Nevieš si predstaviť, ako sa predvádzajú, veľa razy si vravím, budem robiť iba so ženami, tie sú raz tak ochotné, dvakrát tak citlivé, trikrát rýchlejšie a nejde im o svoje ego ako chlapom.
- Žena: Ani o tvoje im nejde? O čo teda ide tým ženám na služobke? Vieme, čo sa robí na služobkách. Toto mu tiež poviem!
- Muž: Joj, ani si nevieš predstaviť, ako ti je fajn, že ťa neotravujú kadejaké mechuriny, čo požrali múdrosť sveta.
- Žena: A ty si čo? Vari nie si ješitný? Svet sa vari nezačína od teba? Začína. Joj, asi to nedokážem vypustiť takto priamo, do očí.
- Muž: Vieš, že si ma dostala na koláče? Pravda, okrem vlasov a nôh. Tiež ušli.
- Žena: Na koláče? To bola chémia, maco, všetko medzi ľuďmi je len chémia, hormóny, také pičovinky. Hihi, sranda, keby som zavalila vulgárne. Dcéra by mala radosť. Joj, som odvážna v tejto kuchyni!
- Muž: Pretiahnuť sa dajú všetky, piecť vie málokto.
- Žena: Poviem ti, čo si myslím, hej, stopercentne ti to poviem. No boha! Možno by som sa inokedy zasmiala, ako že chichi, nebuď taký neomalený, macko ... ale dnes s tebou sekнем. Mám v sebe toľko sklamaní. Toľko zlosti. Už žiadne taktiky, ohľady, kompromisy. Akože všetko chápem, všetko prijmem. Hovno. Už som to mala dávno spraviť. Dnes ti to poviem. Koniec, maco.

Vchádza dcéra v pyžame. Chvíľu stojí. Pozrie na fľašu.

- Dcéra: Koľko tam bolo rumu?
- Žena: Nestaraj sa. Drichmi.
- Dcéra: Mami, prestaň. Potrebuješ sa vyspať.
- Žena: Hej? Kto to povedal? Aký kretén posratý?
- Dcéra: Fakt som mala ostať vonku, ideš do červených.

Dcéra odchádza.

Vchádza muž. Hodí tašku na stoličku. Vyzlieka sa. Sako, košeľu, ponožky. Oстане v trenkách.

- Muž: Ahoj. Dúfam, že nečakáš na mňa.

Žena: Áno. Chcela som ti povedať niečo dôležité...

Muž: Zase chľastáš, a celkom sa odľajčíš. (zakopne o čižmy) Čo je to za bordel?

Žena: Nie.

Muž: Čo nie?!

Žena: Ja ja... Musím! Vieš, ja... som tu čakala a čakala som...

Muž: Unavený som! Chápeš! Nenúť ma kričať! Myslíš si, že normálny muž keď príde domov, nechce prežiť normálny večer, nechce vidieť niečo normálne, počuť niečo normálne?

Žena: Sú dve hodiny v noci.

Muž: Prečo sa mám pozerieť na to, čím si sa stala? Keď som si ťa bral, bola si normálne milé žieňa, teraz sa na seba pozri. Prečo mám počúvať, čo stále omieľaš, čakala som, čakala?! Tak nečakaj. A vyspi sa z opice.

Žena: Chápem. Mal si hrozný deň. Nevšímaj si ma, macko. Tie čižmy... Prepáč, nestihla som odložiť, malá si ich skúšala, ako sa jej hodia, je taká rada, že ich má, však aj stáli peniaze, si zlatý, keď si na ňu myslel, no ale ako jej sedia, keby si ju v nich videl a v sukni, hotová sexica, no a zabudla som ich odložiť, čižmy. Malá je ozaj rada, a ja som rada, že ona je rada. Prepáč, macko. Nehnevaj sa na mňa, macko.

Muž: Tak dobre. Idem do sprchy. Zoberiem si na spanie Hypnogen, potom odpadnem. To keby som chrápal. A zabališ mi koláč na cestu, áno? Idem zase na dva dni preč. Ďakujem, pápa.

Muž hodí vyzlečené veci na zem a odíde.
Vchádza dcéra.

Dcéra: Máti, posledný raz som sa obetovala. Nemôžeš sa sama so sebou rozprávať, to je na oddelenie.

Žena: Odkiaľ máš tie nezmysly, zlatko? (ukáže na zem)

Dcéra sa pozrie na zem. Vidí veci.

Dcéra: Aha. Biofoter. Práve som umrela. Pozabíjajte sa, a nevstanem.

Prekročí ich a rýchlo odchádza. Žena poklope po stole.

Žena: pre istotu klopem aby sa nevyplašil zázrak neprichádza sám ani slovo no ja viem som si istá zázrak sa udeje ak je niečo dobre nacvičené za seba poviem budem sa učiť dokým treba a učiť sa treba treba

keď sa ženská celý život učí hádam sa niečo naučí mami nevzdám sa

Žena preklopí cesto na plech.
Keď sa koláčik vydarí, bude sa dariť všetkým, čo z neho zjedia.

Tma.

VI. Na boso.

Žena sa vyzuje a stojí na boso. Prichádza mama v nočnej košeli, v ružovom župane. Sadne si, vyzúva papuče. Vyzlieka župan. Pozerajú jedna na druhú.

Žena: (usmeje sa) mama načo si prišla dobre vieš že to sa nerobí ty beťárka nemôžem dať skôr z koláča kúzlo sa pokazí ani protekcia neplatí mami rúra ešte nehorí mami na teba nezabudnem čo sa bojíš viem čo ľúbiš

nadrobím ti do misky také veľké omrvinky pridám oriešky to si zobneš na balkóne v odraze slnka keď ťa pustia z neba anjeli môj ružový toto sa fakt nerobí takto ma vystrašiť v kuchyni v území čo mi patrí

prekvapuješ ma odzadu stojíš ma veľa síl stále mi to prekáža že že že

nepečieme spolu že netelefonujeme spolu že nerobíme to čo vždy len ja kmitám bez zmyslu a ty sa ulievaš do ničoho nevrtaš stariga kto ma vypočuje kto pochváli tie veci sa deťom nerobia odísť bez pýtania

Mama ide ku dresu. Naplní pohár. Dcéra jej dáva slamku. Mama sa snaží piť.

Žena: nie ja sa nejdem sťažovať keď si tu spravím ti exkurziu budeš šťastná tanieriky so zlatým okrajom bola to tvoja mánia som dala do sekretára nepatria do mikrovlnky viem deti ťa mali radi taniere zatiaľ strpia

Mama položí pitie. Vezme chlieb a nožík, pomaly krája. Dcéra jej pomáha.

Žena: áno tvoj nožíček stále je taký ostrý ako predtým krájam ním všetko mrkvu šalát zemiaky kto mi už naostrí nože keď mi to ty neurobíš vzala som ho ku sebe mami však nech slúži keď je taký výnimočný

netreba ho ostríť reže a reže je to zázrak ako všetko od teba pozrime sa

Mama začne d'obkať do cesta. Odlamuje si a chce si dať do úst.

Žena: nie to ti nerobí dobre to sme už preberali to sa nesmie fuj mami to nám nafúkne bruško o chvíľu nás napne nestihneme do kúpeľne urobím ti čajík do šáločky s ružou bude voňať aha aká pekná no veľmi

Mama pomaly otvorí ústa. Dcéra vezme lyžičku a naberá vodu z pohára a dáva mame do úst .

Žena: soľnička štyri vázičky trikrát som sa autom otočila to bolo vecí more všetko je tu mám ťa tu celú stiahnutú otvor dvere na komore čo uvidíš zásterky tvoje utierky mohli ísť do smetí no do kontajnerov to nedáme

Mama zdvihne ruky. Žena ju tíši. Zoberie do náručia. Stoja a túlia sa k sebe. Kývajú sa.

Žena: predtým sme sa nasmiali mami nemali sme veľa času však ako každý zasmejeme sa aj dnes cítim tvoje páperká šatku nátačky na hlave áno páčili sa ti hlásateľky dámy s vlnkami nad čelom pamätáš si tie lokne

ja som podávala nátačky a videla tunely alebo trúbeľky na pískanie

podobám sa na Adelu na Soničku na Hanku vavela si krásna si bola škoda že sa nepodobám prečo sa tie gény tak divne miešajú ktovie

dobre táram som rada že si tu neviem nič len tárať a spomínať prepáč určite ti koláč odložím myslím na to mami skôr ako stihneš odísť dávno sa chcem spýtať vieš čo má zmysel je niekto kto to vie kde je

všeličo si mi vavela a to hlavné si preskočila

Mama vezme pekáč. Dá cesto do neho. Zapne rúru a vloží pekáč dnu.

Mama: Nezabudni, keď sa pripáli, potom nechutí a bolí. Taký mi radšej nedávaj, ide ma poraziť, ak sa ti nedarí.

Mama odchádza. Žena si oblečie mamin župan. Sadne si a pozerá do rúry. Tma.

VII. Ivona a Simona.

Zvonenie. Na stole je upečený koláč. Tri porcie sú pripravené na tanierikoch. Žena vstane od stola, ide otvoriť. Vchádzajú Ivona a Simona s taškami. Ivona je zase tehotná. Žena sa pozrie pod stôl.

Žena: (I+S) Myslela som, že ste pod stolom. Ako ste zmizli odtiaľ?

Ivona: Počuješ ju?! Zase! Blúzni.

Simona: Raz vydáš román. Len či vieš zopakovať, čo si vypočila.

Ivona: Spala si vôbec? (S) Vavela som, že bola čudná v telefóne. Mali sme prísť hneď.

Simona: Kto chce kam, pomôžte mu tam. Ak sa potrebuje unaviť, nech nespí. Nakoniec zaspí a nebude zbytočne fantazírovať.

Ivona: Však sa na ňu kukni! Prestaňme kamuflovať. Kedy niečo urobíme? Nemôžeme sa len prizerať. Sme jej kamarátky.

Žena: Nerozčuľuj sa, škodiš malému. Nič sa nestalo, vaše várky sú v chladničke. Tralala. Pokračujeme. Ideme si splniť želania. Tralala, vy idete splniť moje želanie, všakže, kôrky?! Kávu?

Žena varí kávu. I+ S si sadnú za stôl a obzerajú koláč.

Simona: Oriešky? Mandle mám radšej.

Ivona: Nabudúce budem piecť ja. Už nemôžeš začínať. Potrebuješ pokoj. Môžeš ku mne prísť na pár dní, posedíme na balkóne, pustíme si muzičku, dáme reč o pekných veciach, môžeme ísť na jogu...

Simona: Nemyslím, že to pomôže. Nestačí upraviť stravu, ani zmeniť ulicu, prípadne muža. Treba totálnu zmenu.

Žena: No tak, už sa pozriete?!

Vezmú koláč, zobnú do neho, pokyvávajú hlavou, že je celkom dobrý. Vytiahnu zapečený papierik. Prečítajú. Pozrú sa na seba a vymenia si papierik. Rýchlo vyskočia a vezmú ženinu porciu. Prečítajú papierik.

Ivona: Zbláznila si sa. (na S) Som ti to vravela.

Simona: To sa neráta. Tri rovnaké želania.

Žena: Chce to totálnu zmenu, však Simonka, však Ivonka?

Ivona: To ti neurobíme. To neurobíme, Simona?

Simona: A nechceš radšej odísť? K moru? Poskladáme sa na letenku. Zmeníme rituál, nič sa nedeje. Zabudneme na želanie.

Ivona: Áno, o nič nejde. Odídeš k moru, budeš zbierať morské hubky, a a a predávať ich na trhu...

Žena: Sima, čo to robíte? Upokojte sa, naozaj o nič nejde. A neviem po grécky.

Ivona: Naučíš sa! Možno bude dobre, že nevieš ani slovo, aspoň vypustíš všetky reči z hlavy a vypneš. (po chvíli) Odmietam to spraviť.

Simona: Myslela si na deti? Mysli na deti!

Žena: No. Haha. To ste kamarátky! Keď konečne niečo chcem, moralizujete? Snívalo sa mi s otcom, a prišla zase mama, neviem sa zmieriť s tým, že som ich stratila, telefonovala som so synom, ktorý na mňa kašle, napriek tomu, čo som s ním prežila, do toho návrat muža vraj zo služobnej, voňal ako Five avenue, vieme svoje, čo s tým narobíme, nepotrebuje ma, ani ja ho nepotrebujem, prečo sme spolu neviem, toho som sa najviac bála, tej zrady citov a lásky na všetkých stranách.. Dokázala som niečo v práci?! No, haha, o lásku a vzťahy nám najmä išlo, kôrky, nemám pravdu? A či..čo?

Ivona: Pečenie oslobodzuje.

Simona: No.. iste.

Žena: Denne pestujem svoje malé zrady, prenášam ich do života, už som z toho chorá, neznášali sme tie klamstvá ako mladé baby. Navyše po polnoci došla moja milovaná dcérka, hej, tá naša malá... I keď používame tie isté slová, žije v inej krajine, na inej planéte ako ja. To rozkošné decko ma o chvíľu pošle do cvokárne, v lepšom prípade. Ináč nič mimoriadne. Žiadne vážne choroby, alebo smrť. Žiadny horor. A predsa si želám niečo iné, než žijem.

Ivona: Napriek tomu ste pokope! Komunikujete. Synovi sa darí. Dcéra stále spáva vo svojej izbe, a tvoj starý ťa považuje za domov. Čo viac chceš? To je skvelé. Najhoršie je, keď ľudia žijú vedľa seba bez slova.

Simona: Hádam aj stačí, Iva. (na Ž) Chápem ťa, no tvoje želanie je smiešne.

Žena: Tak sa smejte!

Ivona: Nedá sa.

Žena: Rozprávam sa s vami, keď tu nie ste, vidím vás všade so mnou, počujem vaše hlasy, strážia ma celý čas, schovávajú sa pod stôl. Je to divné, viem, ale čudáctvo nie je škodlivé, ibaže vtedy, vtedy vychádzame spolu lepšie, ako keď ste tu, reálne.

Ivona: Jáj, pečieme šťastný koláč a myslíme na nešťastia. To tak býva.

Žena: Hádam aj stačí, Iva, Sima. Poďme na to, kôrky.

Ivona: (zdvihne sa) Na tomto sa nechcem zúčastniť. Mám ťa veľmi rada, no nejde to. Je to somarina. Nechceš ísť za odborníkmi? Možno si potrebuješ len oddýchnuť. Nebudem sa prizerať ako sa ničíš.

Simona: Počkaj ma. Odveziem ťa. (na ž) Chod' do postele, vyspi sa. Je to zbytočné. Čo sa zmení? Zaplať si dobrého kaderníka, ten tvoju úzkosť vyrieši. Na také hlúposti si, s prepáčením, dosť stará!

Ivona a Simona si berú svoje várky z chladničky. Pobožkajú ju a odchádzajú.

I+ S: Zavoláme si!

Žena osamie.

hej stará a cítim sa mladá a pre svet som akási iná deti mi hovoria teta žeby tie nálady úzkosti a hnevy súviseli s deťmi? je to ich vina? roky zbieram recepty na všetko čo súvisí s rovnováhou duše a tela

vypekám vety tárom v nádeji že slová sú živšie ako sa zdá bioprodukt city zatváram do špajze chytám za chvost písmená domáce zvieratka možno očisťujú tie moje špinia uprostred kuchyne nemám im to za zlé

nič vážne omrvinky na zemi na stole ozveny dní noci zbieram poriadne po tých čo dojedli čo nechtiac zanechali všetko zabalím zbalím balím

Žena vezme nožnice a začne sa strihať.
Tma.

VIII. Maškrtnica.

Žena so šatkou na hlave sedí pri stole. Vchádza dcéra v pyžame. Pozrie na ženu.

Dcéra: Čo to máš? (zdvihne šatku) Preboha, mama. Exotika! Každý raz začína... (uškíňa sa) Čo sa ti stalo? Požičiam ti žiletky, to treba oholiť, ja ti to oholím! (smeje sa) Kým príde braček domov, vlásky ti narastú. A kde je perník? Čo si môjmu chúďatku spravila?

Žena ukáže, že ho rozlámala a dala do koláča. Dcéra si sadne ku stolu.

Dcéra: Neskončil zle. Vieš, že vyzeráš ako stará mama? To je jej šatka, však? Vlastne nie, ty sa na ňu vôbec nepodobáš. Takú socku by

starká zo seba nevyrobila.

Žena: Ja ťa prizabijem.

Dcéra: Konečne, veta! Chvíľu počkaj, mám chuť na tvoj vyhepený koláč.

Dcéra začne jesť. Žena si dá dolu šatku a urobí ksicht na dievča. Dcéra dostane záchvat smiechu. Vchádza muž. Pozrie sa. Vezme si koláč.

Muž: (ovláda smiech)
Super. Nikdy neurobiš, čo treba.

Tma.